

deling, hvori der kun findes Afholdsfolk, er Dødeligheden 25 pCt. lavere end i den anden Afdeling. Naar der er Tale om, hvor vidt Brugen af berusende Drikke enten forlænger eller forkorter Levetiden, mener jeg, at her er et Tal, som man ikke absolut uden videre kan kaste til Side; det er et Tal, der synes mig paa tydelig og klar Maade at godtgøre, at Brugen af Alkohol forkorter Menneskets Levetid.

Saa er der talt noget om Nyttens af Lovgivning paa dette Omraade, og her var det, at der blev henvist til en Udtalelse af mig i forrige Samling, en Udtalelse, der gik ud paa, at et Menneske, der var forfaldent til Nydelse af berusende Drikke, efterhaanden vilde tabe sin Villiekraft, og han maatte som Følge deraf betragtes som et sygt Menneske, og det maatte være Samfundets Opgave at søge at redde en saadan Mand eller Kvinde. Det er rigtigt, den Udtalelse fremsatte jeg; men i Forbindelse dermed fremsatte jeg ogsaa Oplysninger om, hvilke Resultater man var naaet til paa vore Redningshjem. Altsaa, jeg vil ikke have det udlagt paa den Maade, at det skulde tjene som Bevis for, at det var haabløst at arbejde paa at forbedre disse Mennesker og redde dem fra Drikfældighed — det var nemlig det, det ærede Medlem gjorde; jeg vil ikke have det udlagt paa den Maade; saaledes kan man ikke udlægge mine Udtalelser i forrige Samling, naar man læser dem. I disse Udtalelser fremsatte jeg den Betragtning, at efter de Oplysninger, der forelaa, viste det sig, at af dem, der have været paa de private Redningshjem, vi have her i Landet, betragtes $\frac{1}{3}$ som absolut helbredelig, $\frac{1}{3}$ som tvivlsom og $\frac{1}{3}$ som haabløs. Tænke vi os nu den midterste Tredjedel delt midt over — om det er rigtigt, ved jeg ikke, men jeg tror ikke, det kan være helt galt at ræsonnere paa den Maade — bliver Resultatet alligevel, at mindst Halvdelen eller ca. Halvdelen af dem, der have været paa vore Redningshjem, maa betragtes som reddede; helbredede for den Tilbøjelighed, de havde, til at nyde berusende Drikke. At der er et stort Antal af drikfældige Personer her i Landet, og at de private Redningshjem, vi have i Øjeblikket, ikke paa langt nær ere i Stand til at optage det Antal, det se vi jo; vi se jo, at der er et meget stort Antal, som ønsker at komme ind paa disse Anstalter, men der er ikke Plads til dem. Og naar man saa gaar ud fra, at der findes et stort Tal, som egentlig trænger til at komme derind,

men ikke ønsker at komme der — og det er jo netop dem, som dette Lovgivningsarbejde tager Sigte paa —, saa forstaar man, at der virkelig er Trang til at faa flere Redningshjem, end man har i Øjeblikket. Vil man f. Eks. se paa de Oplysninger, som findes i statistisk Aarbog, hvor der findes Oplysninger om de anmeldte Sygdomme, ser man, at der aarlig er anmeldt ca. 1,000 Tilfælde af Drankergalskab; et enkelt Aar er det en hel Del over og i andre Aar lidt under, men vi se altsaa, at det er en hel Del. Vi vide imidlertid ogsaa, at der er mange af den Slags Tilfælde ude omkring i Landet, som aldrig blive meddelte til Statistikken; man kan derfor ikke sige, at der ingen Trang er til disse Anstalter.

Et andet Spørgsmaal bliver saa, om der her er Grund for Staten til at oprette saadanne Anstalter. Her er det rigtigt, at vi i Ædruelighedskommissionen have været enige om, at det heldigste vilde være, om Staten oprettede disse Anstalter. Jeg udtalte i Fjor som min personlige Opfattelse, at kan det ikke naas, maa vi i hvert Fald sikre os, at der er Anstalter, som have en Pligt til at tage imod dem, der ifølge Dom skulde ind paa et Redningshjem; det er absolut nødvendigt; og det er fremdeles min Opfattelse, at den rigtige Vej at gaa her er, at Staten selv opretter saadanne Anstalter. Men naar det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgekreds (Rørdam) i Slutningen af sine Udtalelser i Dag siger, at de, der have affattet dette Forslag — det maa jo være Kommissionen, han sigter til —, have betragtet disse Drankere som de allerværste, som nogle, der skulde lovgives særlig strengt for, saa er det jo en fuldstændig Misforstaaelse. Man har aldrig fra Ædruelighedskommissionens Side været tilbøjelig til at betragte dem paa en saadan Maade; nej, det, man har gjort i Ædruelighedskommissionen, er, at man har betragtet dem, saaledes som jeg sagde i Fjor, og som jeg har gentaget i Aar, at det er syge Folk, Folk, som man ikke kan forbedre ved Straf, og derfor søger man ad anden Vej at redde dem. Og ikke alene søger man at redde Drankerne, men man søger ogsaa at gøre det muligt at tvangsindlægge dem paa Redningshjem, netop for at beskytte dem og deres Familie.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgekreds har Ordet for en kort Bemærkning.